

Jul på Vestfronten

Den lille fred i 1. Verdenskrig, en ting som nok aldrig kommer til at ske igen, og nok også det bedste der skete i 1. Verdenskrig.

Da det blev jul i 1914 havde tyskerne stillet lys op på brystværnet som englænderne så, de kunne også høre tyskerne synge. Pludselig var der en der råbte vi skyder ikke, i skyder ikke. Nogle tysker vovede at kravle over skyttegravene, og de gik ud i ingenmandsland det sted som ingen ejede. Lidt efter vovede briterne sig også ud i ingenmandsland men de var meget forsigtige for det kunne jo være en fælde. Pludselig stod der ikke kun hundrede af soldater men tusinde soldater ude i ingenmandsland. De gav pænt hånd og ønskede hinanden en glædelig jul. Hele krigen var gået i stå, der var stor bekymring for generalerne på begge sider.

De gav pænt hånd og byttede chokolade, snaps og cigaretter og det kunne ikke falde en eneste soldat ind at skyde fjenden. Det som mange havde anset for vanvid, var lige sket. Tyskerne havde medbragt et juletræ, de stillede den på volden og ringede med klokkerne. De dansede rundt om juletræet og sang julesang. Han sagde at hvis tyskerne gerne ville mødes med dem senere kunne de mødes ved den grøft som Edward Hulse li' havde udpeget men hvis de kom måtte de ikke nærme sig den britiske frontlinje og de havde aftalt at de ikke måtte tage våben med.

En morgen hvor tågen langsomt lettede sig så en løjtnant at de tyske og skotske soldater, var gået op fra deres skyttegrave, og de sad og hyggesnakkede og byttede chokolade, snaps og cigaretter.

Lidt efter kom en skotte med en fodbold og de begyndte at spille en fodboldkamp imellem skyttegravene. Senere gik en rigtig kamp i gang, skotterne markerede deres mål med deres hovedbeklædning og det samme gjorde tyskerne. Jorden var ikke let at spille på for den var helt frossen, men det skulle ikke holde dem tilbage. De holdte sig til de regler de spillede med for der var ingen dommer til at dømme dem hvis de lavede noget som ikke gik efter reglerne.

Kampen varede desværre kun en time, men de havde en vældig sjov kamp alligevel, for hver eneste gang der kom et vindpust kunne man se at skotterne ikke havde underbukser på under

kitlerne, og tyskerne buhede og piftede hver gang der kom et vindpust. Da den tyske chef fik det afvinde, stoppede han omgående det fredelige samvær. Tyskerne vandt fodboldkampen 3-2.

Julefreden blev også brugt til noget alvorligt, som at begrave de døde soldater der lå mellem frontlinjen. De lavede en aftale om at begrave de døde soldater sammen med de andres døde soldater, mens de stadig havde våbenhvile. Lidt efter kom der nogle skud der var ikke

våbenhvilen længere krigen var i gang igen.

Dette kommer aldrig til at ske igen for løjtnanterne og generalerne holdte bedre øje med dem, så det var sikkert, at det ikke skete igen. For de skulle adlyde dem ellers blev de smidt i fængsel ellers så skyde de dem. Slut.

Lavet af: Jane Delcour Jensen.

